

Kohus vea, määratledes nimetatud kokkuleppe konkurentsireegleid rikkuvaks, ilma et ta oleks uurinud selle kokkuleppe üldist juriidilist ja majanduslikku konteksti ning selle võimalikku mõju; ja viiendaks viitab apellant põhjendamiskohustuse rikkumisele ning vastuolule vaidlustatud kohtuotsuse põhjendustes, kuna selle kontrollimisel, kas on ületatud määruse nr 17 artikli 15 lõikes 2 toodud 10 % käibe ülempiiri, tugineti apellandi liikmete, mitte ainult apellandi käibe.

Kuuenda väitega palub apellant teise võimalusena vähendada talle määratud trahvi ning väidab, et kui Euroopa Kohus lükkab eespool toodud väited tagasi, tuleb igal juhul vähendada määratud trahvi summat, kuna see ei moodusta mitte 10 %, vaid 20 % tema käibest, mis on vastuolus määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 sõnastusega.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) 22. veebruaril 2007 — N.V. Lammers & Van Cleeff versus Belgia riik

(Kohtuasi C-105/07)

(2007/C 95/47)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: N.V. Lammers & Van Cleeff.

Kostja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

Kas EÜ artiklitega 12, 43, 46, 48, 56 ja 58 on vastuolus sellised Belgia õiguse sätted, nagu omal ajal kehtinud 1992. aasta tulumaksuseaduse (WIB92) artikli 18 lõike 1 punkt 3 ja lõike 2 punkt 3, mille kohaselt intresse ei peetud dividendideks ning neid ei maksustatud, kui neid maksti äriühingu juhtorgani liikmele, milleks oli Belgia äriühing, samas kui neid intresse loeti samadel asjaoludel dividendideks ning neid maksustati, kui intresse sai juhtorgani liige, milleks oli välismaine äriühing?

22. jaanuaril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-106/07)

(2007/C 95/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Bordes ja K. Simonsson)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole mitmete Prantsuse sadamate osas veel välja töötanud direktiivi 2000/59/EÜ⁽¹⁾ artiklis 5 ette nähtud jäätmete vastuvõtmise ja käitlemise kavasid ning igal juhul ei ole komisjoni nende olemasolust või rakendamisest teavitanud, on Prantsuse Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 5 lõikest 1 ja artikli 16 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2000/59/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 27. detsembril 2002.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/59/EÜ laevaheitmete ja lastijäätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates (EÜT L 332, lk 81; ELT erivaljaanne 07/05, lk 358).

Friedrich Weberi 13. veebruaril 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 11. detsembri 2006. aasta määruse peale kohtuasjas T-290/05: Friedrich Weber versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-107/07)

(2007/C 95/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Friedrich Weber (esindaja: advokaat W. Declair)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon